

РЕШЕНИЕ

№ 3180

гр. София, 11.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 29.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **4185** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на [фирма]-гр. С. срещу Решение № 32-110550/06.04.2021 година по Митническа декларация № MRN18BG002002H0064464/16.05.2018 година на С.Д. Директор ТД“ С. Морска“ към Агенция Митници“.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното Решение. Твърди се, че същият е издаден при съществено нарушение на административно- производствените правила и на нормата на чл.35 от АПК, като административният орган не е изследвал фактите и обстоятелствата. Посочва се още, че неправилно е определен нов тарифен код на стоките, а даденият от дружеството е правилен. Иска се отмяна на Решението и се претендират сторените от делото разноски.

В съдебно заседание, оспорващото дружество- [фирма] редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от адвокат Л., редовно упълномощен, който поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването- Директор Териториална дирекция Митница В. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 се представлява от юрисконсулт С., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли да бъде

редуцирано по реда на чл.78,ал.5 от ГПК.

СГП редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от прокурор Ц. , която намира жалбата за недоказана и моли да бъде отхвърлена

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 16.05.2018 година оспорващото дружество [фирма] подадо Митническа декларация МРН 18BG002002H0064464/16.05.2018 година, с която декларира режим „допускане за свободно обращение" на стока, описана като „Отработено масло от растителен произход за технически цели", с код по Т. [ЕГН] със ставка на митото по отношение на трети страни 2%, държава на изпращане/износ Т. деклариран произход Т., условие на доставка С. – В..

Към митническата декларация са приложени: Фактура за покупко-продажба, опаковъчен лист, коносамент за шест броя контейнери, Договор по чл. 18, ал. 2 от Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно превози на отпадъци от 30.03.2018 година, Решения от Министерство на околната среда и водите, пълномощно към [фирма], сертификат за произход, сертификат за анализ, декларация за устойчивост и други/ подробно посочени в Решението/.

На 21.05.2018 година от стоката по Митническа проба № 42/М.-18BG2000M018154/21.05.2018 година. Пробите са изпратени до Централна митническа лаборатория с Писмо с рег. № 32-1453336/22.05.2018 година.

На 22.01.2021 е изготвена Лабораторна експертиза от ЦМЛ с Митническа лабораторна експертиза М. № 06-25.05.2018/22.01.2021 година за анализ на стока с описание „Отработено масло от растителен произход за технически цели" по Протокол за вземане на проба, рег. №42-М.-18BG2000M018154/21.05.2018 година, както и Становище от Дирекция “Митническа дейност и методология“ относно тарифното класиране на стоката по Комбинираната номенклатура на ЕС.

В експертизата е посочено, че анализираната проба представлява нееднородна маслообразна течност с тъмнокафяв цвят и с неприятен мирис, характерен за употребявана мазнина. В пробата не се установява наличие на метилови естери на мастни киселини или парафинови въглеродороди. Определеният мастно-киселинен и триглицериден състав на стоката не показва наличие на животински мазнини, а само на растителни масла (преобладаващо палмово масло или негова фракция). На база резултатите от Митническите лабораторни експертизи, стоката се охарактеризира като негодна за консумация смес от използвани растителни мазнини от термична обработка на храни, без наличие на животински масла или техни фракции.

На 29.01.2021 година Дирекция „Митническа дейност и методология" изготвила Становище с рег. № 32-32537/29.01.2021 година относно тарифното класиране на стоката в Комбинираната номенклатура (КН) на Европейския съюз, на основание правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на КН и предвид Общите разпоредби към Обяснителните бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоки за позиция 1518, стоката, с определените с М. характеристики и съгласно данните от приложените документи, попада в обхвата на код 1518 00 99 на КН, различен от декларирания и предвид състава на стоката приложимият Тарифен код е 1518 00 99 90 със ставка на митото по отношение на трети страни - 7,7%, като стоката не се класира в декларирания код 1518 00 95 на КН, тъй като той обхваща негодни за

консумация смеси или препарати от животински мазнини и масла или от животински и растителни мазнини и масла и техните фракции, а анализираната стока представлява негодна за консумация смес единствено от растителни мазнини и масла.

Във връзка с получената лабораторна експертиза от ЦМЛ в Агенция „Митници“ за стоката по Митническа декларация с МРН 18BG002002H0064464/16.05.2018 година година и Становище за тарифно класиране от Дирекция „Митническа дейност и методология“ в Агенция „Митници“, на основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците, във вр. с чл.48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 относно създаване на Митнически кодекс на Съюза, митническите органи пристъпват към извършване на последваща проверка на декларирането, с цел установяване истинността на данните от декларацията и контрол на търговските документи, както и за установяване на законосъобразността на действията на вносителя при поставянето на стоките под режим „допускане за свободно обращение“ и изпълнението на задълженията му за заплащане и обезпечаване на публичните вземания.

С Писмо №32-44533/09.02.2021 година, оспорващото дружество е уведомено за мотивите, на които ще се основава Решението на Митническия орган в съответствие с нормата на чл.22 пар.6 от Регламент (ЕС) №952/2013, като му е предоставена възможност за отговор.

В Становище с рег. №32-81561/11.03.2021 година, дружеството е изразило съмнение за това как е изследвана пробата и от какъв вид е растителната мазнина, както и дали е смес от мазнини и ако да — от какви, като е приложило копие на Документ № 02007D0275-BG-01.01.201-002.001, част от Решение на Комисията от 17 април 2007 година относно списъците с животни и продукти, които подлежат на проверка в граничните инспекционни пунктове съгласно Директиви 91/496/ЕИО и 97/78/ЕО на Съвета.

На 06.04.2021 година, С.Д. Директор ТД С. Морска издал оспореното Решение рег.№32-110550 към Митническа декларация (МД) МРН 18BG002002H0064464/16.05.2018 година, в което посочил, че след запознаване със Становището от [фирма], позовавайки се на проведените изследвания и цялостната експертна оценка, приел, че декларираната стока №1, описана като: „Отработено масло от растителен произход за технически цели“ в митническата декларация, представлява негодна за консумация смес единствено от растителни мазнини и масла, като на основание правила 1 и 6 от Общите правила за тълкуване на КН и предвид Общите разпоредби към Обяснителните бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоки за позиция 15 18, стоките по нея следва да се класират, в код по КН 15180099, в код по Т. 1518 00 99 90, със ставка на митото по отношение на трети страни - 7,7% и на основание чл.29 от Регламент (ЕС) №952/2013, чл.48 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. чл. 84, ал.1,т.1 от ЗМ, чл.56 Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 5, т.39 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. чл. 77, пар.1, вр. чл. 85, пар. 1, вр. чл. 101, пар. 1, вр. чл. 102 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. с чл.54, ал.1 и чл.56 от ЗДДС, чл.59, ал.2 от ЗДДС и чл.59 от АПК коригирал МД МРН18BG002002H0064464/16.05.2018 година относно клетка 33 “Тарифен код” вместо [ЕГН] да се чете [ЕГН] и установил публични задължения за досъбиране: Мито в размер на 11147 лева и ДДС в размер на 12 314,39/ които са заплатени, установени публични задължения за досъбиране-Мито в размер на 3271,36 лев и ДДС в размер на 654,28 лева, ведно с лихва за забава върху размера на държавните вземания, на основание чл. 114 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 59 ал. 2 от ЗДДС.

Решението е връчено на 09.04.2021 година на дружеството.

По делото са приложени всички доказателства, събрани в хода на административното производство, в това число доказателства, че лицето, издало решението е заемало длъжността- С. Д. Директор ТД С. Морска.

Назначена е, изслушана и оспорена от процесуалния представител на ответника по оспорването съдебно- химическа експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание експертът заявява ,че поддържа заключението си.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните тройна съдебно- химическа експертиза, като в заключението си вещите лица дават отговор на поставените въпроси, а разпитани в съдебно заседание, експертите заявяват, че поддържат заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение № 32-110550/ 06.04.2021 година по Митническа декларация № MRN18BG002002H0064464/16.05.2018 година на С.Д. Директор ТД“ С. Морска“ към Агенция Митници“ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното Решение е издадено от компетентен орган-това е Директор ТД С. Морска, на когото изрично нормата на чл.34,ал.1,т.9 от Устройствения правилник е предоставила правото да издава издава индивидуални административни актове в рамките на своите правомощия. В чл. 220 от Закона за митниците е посочено, че всяко лице може да обжалва засягащи го решения на митническите органи по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#). Съгласно чл.19 от Закона за митниците Решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции. "[Митнически органи](#)" са длъжностните лица от митническите учреждения, които осъществяват митнически надзор и/или извършват контрол или дейност по разследване по реда на [Наказателно-процесуалния кодекс](#)./§1,т.9 от ДР на ЗМ. В чл.19,ал.7 от ЗМ е доуточнено, че за целите на прилагане на [чл. 29 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#) решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства се установява, че лицето К. Й. към датата на издаване на Решението е заемал длъжността- Директор Териториална дирекция С. Морска по вътрешно съвместителство считано от 01.04.2021 година до назначаване на служител на незаетата длъжност за срок не по- дълъг от 6 месеца до 30.09.2021 година включително / факт, установяващ се от приложените по делото Заповед, рег. №

364/31.03.2021 година и Заповед № 363/31.03.2021 година на Директор на Агенция "Митници". Настъпилата промяна в наименованието на Дирекцията от ТД С. Морска в ТД Митница В. след издаване на решението не води до липса на компетентност у издателя на Решението.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му и е мотивирано.

При издаването на Решението, ответникът по оспорването е нарушил процесуално- правните разпоредби на ЗМ, което е довело до нарушаване и на материално- правните.

От самото Решение видно, че то е издадено при извършена последваща проверка, чиято правна уредба се съдържа в нормата на чл.84 от Закона за митниците, според която за целите на прилагане на [чл. 48 от Регламент \(ЕС\) № 952/2013](#) след вдигане на стоките митническите органи имат право да извършат последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и на придружаващите документи, счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност, свързани с операции със съответните стоки или с предварителни или последващи търговски операции, включващи съответните стоки, като проверката по ал. 1, т. 2 се извършва по реда на [чл. 84а](#) и [84м](#). В чл. 84а. от ЗМ е посочено, че последващ контрол на декларирането се извършва на всички лица, които упражняват или са свързани с дейност, контролът върху която е възложен на митническите органи със закон. При последващия контрол се извършва проверка за законосъобразността на действията на проверяваното лице при прилагането на съответните режими, процедури и мерки на търговската политика, както и за изпълнение на задълженията му за заплащане на публичните държавни вземания, събирани от митническите органи. Митническите органи са длъжни да установяват безпристрастно фактите и обстоятелствата по ал. 2 както във вреда, така и в полза на проверяваното лице. В хода на проверката проверяваното лице има право да получава сведения за установените факти и обстоятелства, доколкото това няма да затрудни извършването ѝ. Проверката обхваща стоките, складовите наличности, счетоводните записи, търговската, счетоводната и друга документация на проверяваното лице, която е от значение за конкретния случай. Митническите органи са длъжни да разясняват на проверяваното лице и на другите участници в производствата по този закон техните процесуални права, предвидени в [Данъчно-осигурителния процесуален кодекс](#), съответно [Наказателно-процесуалния кодекс](#), и да осигуряват възможност за упражняването им.

В чл. 84б от ЗМ в редакцията, действаща към момента на извършването му е доуточнено, че последващият контрол се осъществява от митнически служители в специализирани звена за последващ контрол в Централното митническо управление и в териториалните митнически управления. Компетентността на звеното за последващ контрол се определя по адреса на управление, съответно по постоянния адрес на проверяваното лице. Компетентността на звеното за последващ контрол в Централното митническо управление е национална. При необходимост да се установят факти и обстоятелства, свързани с дейността на проверяваното лице, на негово поделение, обект, дейност или имущество, които се намират в обхвата на компетентност на друго звено за последващ контрол, директорът на Агенция "Митници" може да разреши извършване на цялата проверка или на отделни

действия от това звено за последващ контрол. При необходимост от специфични знания и квалификация в проверката могат да участват и други митнически служители, които ги притежават, или от тях може да се изискват експертни становища. По аргумент от чл.84в от ЗМ проверката в рамките на последващия контрол се извършва въз основа на заповед за възлагане, която се издава от-Директора на Агенция "Митници" или от оправомощени от него длъжностни лица от Агенция "Митници" и от Началник на митница. Заповедта по ал. 1 се издава в писмена форма и съдържа- правните и фактическите основания за извършване на проверката, имената и длъжността на митническите служители, които ще извършват проверката, данни за проверяваното лице,проверявания период, обхвата на проверката,срока за извършване на проверката. Заповедта по ал. 1 се връчва на проверяваното лице от митническите органи, като проверяваното лице може да бъде уведомено предварително за началото на проверката, ако с това не се застрашава целта ѝ. Заповедта по ал. 1 може да бъде изменяна с нова мотивирана заповед от органа, възложил проверката. Изменението се смята за извършено от датата на издаване на новата заповед, която се връчва на проверяваното лице. Срокът за извършване на проверката в рамките на последващия контрол не може да бъде по-дълъг от два месеца считано от датата на връчване на заповедта. При обоснована необходимост срокът по ал. 6 може да бъде продължен с не повече от 4 месеца с нова мотивирана заповед от органа, възложил проверката. Заповедите за възлагане, изменение, спиране и възобновяване на проверката не подлежат на обжалване. В чл.84г от ЗМ е доуточнено, че 84г от ЗМ е доуточнено, че проверяваното лице е длъжно да оказва съдействие на митническите органи при изясняването на факти и обстоятелства, които са от значение за проверката, По силата на 84л от ЗМ,проверката в рамките на последващия контрол приключва с констативен доклад, който се изготвя не по-късно от 14 дни след изтичането на срока по [чл. 84в, ал. 3, т. 6](#). Писменият констативен доклад съдържа- номер и дата, имената и длъжността на митническите служители, извършили проверката, фактическите и правните основания за проверката, данни за проверяваното лице,обхвата на проверката, извършените действия и установените факти и обстоятелства, направените констатации, предприетите мерки за обезпечаване на доказателствата и на публичните държавни вземания,предложения за определяне размера на митата и другите публични държавни вземания и за образуване на административнонаказателно производство, опис на приложените доказателства, подписи на митническите служители, съставили доклада, и на ръководителя на съответното звено за последващ контрол. Приложените към доклада доказателства са неразделна част от него. Оригиналите на събраните писмени доказателства се прилагат към екземпляра от доклада, предназначен за митническия орган, възложил проверката, а заверени копия от тях с изключение на предоставените доказателства от проверяваното лице, се прилагат към екземпляра, предназначен за лицето. Фактическите констатации в доклада трябва да бъдат подкрепени с доказателства и се смятат за истински до доказване на противното. В 7-дневен срок от съставянето му докладът за проверката и доказателствата, приложени към него, се връчват на проверяваното лице срещу подпис и се предават на органа, възложил проверката, за последващи действия.

По делото няма доказателства да е спазен редът, визиран в нормата на чл. 84 от Закона за митниците при извършвана на последващата проверка, като няма нито определени органи, които да извършат последващата проверка, нито доказателства какво е събрано в хода на тази проверка. Посоченото в решението, че на основание чл.22§6 от Регламент /ЕС/№952/2013 годитна на ЕС/ преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, митническите органи му съобщават мотивите,

на които ще се основава решението, и му предоставят възможност да изрази своето становище в определен срок от датата, на която го е получил или се счита, че го е получил. След изтичане на този срок заявителят се уведомява в подходяща форма за решението/ и фактът, че на практика административният орган е предоставил възможност на оспорващото дружество да се запозане с мотивите и да изрази становище по тях по никакъв начин не може да обуслови спазване на процедурата по извършване на последваща проверка на стоките, предмет на Митническата декларация. Именно опорочаването на процедурата по извършване на последваща проверка е довела и до опорочаване на вземането на проби, както и резултатите от тях и до неправилно определен нов тарифен код на стоките.

Правната регламентация на митническото класиране на внасяните в Европейския съюз стоки се урежда с Комбинираната номенклатура (КН). Към датата на осъществяване на процесния внос в сила е нейната рерюксебдакция, произтичаща от Регламент (ЕО) 861/2010 на Комисията от 5. 10. 2010 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа. Комбинираната номенклатура се основава на Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките (ХС), изработена от Съвета за митническо сътрудничество, понастоящем Световна митническа организация, и установена в Международната конвенция относно Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, сключена на 14 юни 1983 година в Б. и одобрена заедно с Протокола за изменението ѝ от 24 юни 1986 г. от името на Европейската икономическа общност с Решение 87/369/ЕИО на Съвета от 7 април 1987 година.

Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура се съдържат в част рва, раздел I А от нея, а част втора от КН съдържа таблицата със ставките на митата.

Съгласно правило 1 от Общите правила за тълкуване на КН, текстът на заглавията на разделите, на главите или на подглавите има само индикативна стойност, като класирането се определя законно съгласно термините на позициите и на забележките към разделите или към главите и съгласно следващите правила, когато те не противоречат на посочените по-горе термини на позициите и на забележките към разделите или главите.

По силата на правило 6, класирането на стоките в подпозициите на една и съща позиция е нормативно определено съгласно термините на тези позиции и забележките към подпозициите, както и *mutatis mutandis*, съгласно горните правила при условие, че могат да се сравняват само подпозиции на еднакво ниво. Освен при разпоредби, предвиждащи обратното, за прилагането на това правило се вземат предвид и забележките към разделите и главите.

Съобразявайки правила 1 и 6, за да се класира една стока с кода по КН посочен от оспорващото дружество, то тя трябва да съответства на описанието.

От доказателствата по делото е установено и не се спори, че с Митническа декларация МРН 18BG002002H0064464/16.05.2018 година, оспорващото дружество е декларирало режим „допускане за свободно обращение" на стока, описана като „Отработено масло от растителен произход за технически цели", с код по Т. [ЕГН], със ставка на митото по отношение на трети страни 2%, държава на изпращане/износ Т. деклариран произход Т., условие на доставка С. – В., като в Коминиранта немуклатура в код 1518 00 попадат животински или растителни мазнини и масла и техните фракции, обработени чрез загряване, окислени, обезводнени, сулфурирани, продухани, полимеризирани чрез загряване във вакуум или в инертен газ или по друг начин химически модифицирани, с изключение на тези от № 1516; негодни за консумация смеси или препарати от животински или растителни мазнини или масла или от фракции от различни мазнини или масла от настоящата глава, неупоменати,

нито включени другаде, а в код 115180095 - Неодни за консумация смеси и препарати от животински мазнини и масла или от животински и растителни мазнини и масла и техните фракции.

От заключението по тройната съдебно-химическа експертиза, неоспорено от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че при извършване на експертизата от ЦМЛ е изследван само химичният състав на съдържанието на химичните свойства в изследваната проба, а химични елементи не са анализирани. Вещите лица посочват, че мастните киселини и в растителните, и в животинските масла са едни и същи като химичен състав, различават се с процента на съдържание, йодното число на палмовото масло и животинските мазнини също е близко по стойност и сравнявайки данните в Таблицата е показателно, че от резултатите от изпитването не може да се конкретизира дали в растителните масла има или няма наличие на животински мазнини, видно е, че има смес от различни масла, но предвид това, че пробовземането не е извършено правилно, то това не може да определи конкретно вида им. Вещите лица посочват още, че ЦМЛ е извършила качествено и количествено определяне на мастно-киселия състав на „Отработеното масло от растителен произход за технически цели чрез газова хроматография, която е извън акредитацията на лабораторията, но има разработен вътрешно-лабораторен метод/съгласно отменен Стандарт БДС EN ISO 5508, като е извършена и качествена идентификация на триглицеридите, но пробата, пробите са взети от неакредитиран оператор, което нарушава прецизността и точността на последващите изпитания, пробата, взета само от флекситанк не може да бъде представителна за останалите флекситанкове, не могат да конкретизират дали се наблюдава смесване на два типа мазнини, и процесната проба вероятно е събирана от различни места, в която няма данни какви хранителни продукти са обработвани, като пробите, които са взети през 2018 година не са налични в ЦМЛ и разграничаването на растителни от животински мазнини в случая е почти невъзможно.

В случая с оглед описанието на стоката по декларирания от оспорващото дружество код по Т. без значение е тяхното количество и ако имаше значение, то това би било упоменато, както е направено в описанието към други кодове в КН, като с М. на която се позовава административния орган в обжалваното решение е извършен анализ на контролната проба повече от две години и 8 месеца след вземането ѝ и по начина, по който е съхранявана пробата - в затворена пластмасова бутилка е практически невъзможно в продължение на две и повече години да се промени химическият състав на съдържанието, но не е съобразено и установено наличието на кислород, висока температура и светлина, които влияят на мазнините и могат да доведат до промяна.

От събраните доказателства е видно, че отработените пържилни масла при продължително съхранение в неподвижно състояние търпят разслоение, като не е спазен нито един от стандартите (ISO:5555 или ISO:3170), а пробата е взета по единствения възможен начин да се вземе от флекси-танка - от долен кран, което не може да бъде определено като пробоотбиране по Стандарт. Следователно, след като разписаният начин на вземане на проба не е спазен и с оглед характеристиките на продукта и разслояването му, изследваната проба не е представителна и не описва коректно цялото количество от процесната стока. Некоректното вземане на проба и изследването на непредставителна проба е довело до компрометирани резултати, а това от своя страна води до извод, че не може да се установи, че характеристиките и свойствата на изследвания от М. продукт са идентични с тези на внесения на територията на страната към момента на освобождаването ѝ и допускането ѝ за свободно обращение, а от там и до неправилно перделяна на нов

тарифен код и определяне на задължения за довносяне – Мито и ДДС, ведно с лихвата за забава.

В контекста на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореното Решение не отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предполага отмяната му.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по оспорването за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на оспорващото дружество следва да се присъдят направените разноски в размер на 450 лева-заплатена държава такса и депозит за вещо лице в размер на 400 лева. Оспорващото дружество не претендира адвокатско възнаграждение/ което изрично е посочено от адвокат Л. в последното съдебно заседание, при което съдът не обсъжда направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на адвокат Л. от процесуалния представител на ответника по оспорването. Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по- късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него.Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от горното и на основание чл.172 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 32-110550/ 06.04.2021 година по Митническа декларация № MRN18BG002002H0064464/16.05.2018 година на С.Д. Директор ТД“ С. Морска“ към Агенция Митници“.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ МИТНИЦА В. ДА ЗАПЛАТИ НА [фирма]- ГР. С. СУМАТА ОТ 450 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ МИТНИЦА В..

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

